

QUALITAT EMBRIONÀRIA I FIV: AVALUACIÓ DE DOS TRACTAMENTS A TRAVÉS DE LA CONGELACIÓ

G. CALDERÓN, A. VEIGA, P. MARISTANY, M. BONADA, F. MARTÍNEZ i P.N. BARRI

Secció de Biologia, Servei de Medicina de la Reproducció,
Institut Dexeus. Barcelona.

Els tractaments inductors utilitzats en el programa de fertilització «*in vitro*» de l'Institut Dexeus són principalment dos:

- A) Citrat de clomifè i gonadotrofines.
- B) Agonistes de LH-RH i gonadotrofines.

Quan, gràcies a aquests tractaments estimuladors de l'ovulació, s'aconsegueixen més de tres embrions per pacient, els embrions es criopreserven seguint el protocol de congelació proposat per Lassale i Testart. Els embrions es congelen en els primers estadis evolutius (2 pronuclis, 2c i 4c). Com a crioprotectors s'utilitzen propanadiol i sacarosa. La taxa global de supervivència embrionària després de la descongelació se situa en un 73 %. Un embrió es considera viable quan conserva, almenys, el 25 % dels seus bastómers intactes després de la descongelació (Veiga et al. 1987).

L'objectiu d'aquest estudi és avaluar la qualitat embrionària a través de la congelació i de la taxa d'embarassos en els dos tipus de tractament exposats anteriorment.

El treball inclou seixanta pacients sotmeses a fertilització *in vitro* en els cicles de les quals es van poder congelar embrions. Trenta pacients van ser tractades amb clomifè +HMG- HCG i les altres trenta van ser tractades amb agonistes de LH-RH +HMG-HCG.

Pel que fa a la qualitat dels oòcits obtinguts, trobem diferències significatives respecte al nombre d'oòcits madurs (95,72 % amb clomifè davant 87,79 % amb agonistes) i immadurs (2,67 % contra 7,04 %).

La taxa de fertilització d'aquests oòcits és significativament més alta (83,87 %) amb clomifè que amb agonistes de LH-RH (63,38 %). No trobem cap diferència significativa en la taxa de polipenetració (3,2 davant 5,6 %).

Pel que fa a la qualitat dels embrions, no trobem diferències significatives entre els dos tractaments.

Pel que fa a la qualitat de la transferència, els resultats obtinguts mostren un nombre major de transferències tipus A (76,7 %) en el grup que es tractà amb clomifè que en el què es tractà amb agonistes de LH-RH (42,1 %), essent la diferència, estadísticament significativa.

Després de la descongelació, no trobem diferències significatives pel que fa a la supervivència embrionària, però es remarca un nombre més gran d'embrions supervivents en el grup tractat amb clomifè (30-62,5 %) que en el tractat amb agonistes de LH-RH (21-48,8 %).

Pel que fa a la taxa d'embaràs, no es troben diferències significatives entre els dos grups (12,5 % davant 18,7 %).

Com a conclusió podem dir que el grup de pacients tractades amb clomifè +HMG-HCG obté un nombre més gran d'òcits madurs i això fa que hi hagi una taxa de fertilització superior.

La taxa de supervivència embrionària després de la descongelació és superior en el grup de clomifè encara que les diferències no són significatives.

De tot aquest estudi es pot deduir que tant la qualitat dels òcits com la dels embrions sembla millor en el grup tractat amb clomifè que en el tractat amb agonistes de LH-RH.

Encara que s'obtenen més òcits amb agonistes de LH-RH, tot sembla indicar que la congelació d'embrions no és de molta ajuda en aquests casos ja que bona part dels embrions congelats no sobreviuen al procés i per tant no podran provocar l'embaràs.

De totes maneres, cal estudiar una sèrie més llarga per poder arribar a conclusions més definitives.